

UITSpraak 26 – 222

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

, appellant,

tegen

de Examencommissie Rechtsgeleerdheid, verweerster.

Procesverloop

Bij beslissing van 29 januari 2026 heeft verweerster vastgesteld dat appellant zich bij het schrijven van zijn scriptie voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid (hierna: de bacheloropleiding) schuldig heeft gemaakt aan fraude door het gebruik van generatieve AI. Verweerster heeft de scriptie ongeldig verklaard, appellant uitgesloten van deelname aan het bachelorscriptietraject tot en met 28 januari 2027 en hem gedurende dezelfde periode uitgesloten van enig ander tentamen dat deel uitmaakt van een door de Faculteit der Rechtsgeleerdheid verzorgde opleiding.

Bij beslissing van 28 april 2026 heeft het College het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard, de beslissing van 29 januari 2026 vernietigd en verweerster opgedragen een nieuwe beslissing te nemen.

Bij beslissing van 6 mei 2026 (hierna ook: het bestreden besluit) heeft verweerster uitvoering gegeven aan de beslissing van het College en appellant opnieuw uitgesloten van het bachelorscriptietraject, maar dan tot en met 29 juli 2026 en hem gedurende dezelfde periode uitgesloten van enig ander tentamen dat deel uitmaakt van een door de Faculteit der Rechtsgeleerdheid verzorgde opleiding. Verder heeft verweerster appellant toestemming verleend voor deelname aan het najaarstraject van de bachelorscriptie.

Bij brief van 19 mei 2026 heeft appellant tegen deze beslissing administratief beroep ingesteld. Appellant heeft het College daarbij verzocht de zaak versneld te behandelen, de minnelijke schikkingspoging over te slaan en zonder hoorzitting

Uitspraak
26-222
Blad 2/5

te beslissen op het administratief beroep. Verweerster heeft desgevraagd laten weten hiertegen geen bezwaar te hebben en geen aanleiding te zien voor een inhoudelijke reactie.

Het College heeft het verzoek ingewilligd. Op grond van artikel 7:17, aanhef en onder c, van de Algemene wet bestuursrecht is daarom van het horen afgezien.

De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellant is het niet eens met de beslissing van 6 mei 2026. Hij voert aan dat niet buiten redelijke twijfel is vast komen te staan dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan fraude dan wel plagiaat. Voor zover wel zou komen vast te staan dat hij zich daaraan schuldig heeft gemaakt, stelt appellant dat de omvang en ernst daarvan geen sancties rechtvaardigt. Hij verwijst hiertoe naar de uitspraak van het CBHO van 1 maart 2021, met zaaknr. 2020/155. De ongeldigheidsverklaring van zijn bachelorscriptie en de overig opgelegde sancties acht appellant disproportioneel en onevenredig. Volgens appellant zou een verbeterpoging meer in de rede liggen.

In haar eerdere al genoemde beslissing van 29 januari 2026 heeft verweerster fraude vastgesteld en sancties opgelegd, omdat in het verwijzingsapparaat van de scriptie van appellant een aantal niet-bestaande bronnen is aangetroffen. Volgens verweerster duiden deze fictieve bronvermeldingen op ongeoorloofd gebruik van generatieve AI en dus fraude. Hierbij heeft verweerster destijds overwogen dat de opgelegde sancties passend zijn, omdat appellant zich reeds tweemaal eerder schuldig heeft gemaakt aan fraude.

In het nu bestreden besluit heeft verweerster de opgelegde sancties aangepast, verlicht, na het oordeel van het College van 28 april 2026 over de proportionaliteit van de eerder opgelegde sancties. Appellant vindt ook de aangepaste sancties disproportioneel en betwist opnieuw de daaraan ten grondslag liggende stelling van verweerster dat sprake is van fraude.

Het College blijft bij het oordeel dat sprake is van fraude en verwijst hiertoe in de eerste plaats naar wat hierover is overwogen in de beslissing van 28 april 2026 en artikel 6.1 van de Regels en Richtlijnen tentamens en examens van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid betreffende de

**Uitspraak
26-222**

Blad 3/5

[bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid] (hierna: Regels en Richtlijnen).¹ Anders dan appellant in zijn beroepschrift lijkt te suggereren is de – in zijn ogen kennelijk geringe – omvang van het gebruik van niet-bestaande bronnen geen reden dit toch niet als fraude aan te merken.

In de tweede plaats is in het geval van appellant, anders dan in de uitspraak van het CBHO van 1 maart 2021, geen sprake van een gebrekkige bronvermelding in die zin dat op onjuiste wijze, bijvoorbeeld door een gebrek aan aanhalingstekens, is verwezen naar de correcte bronnen. Appellant heeft immers verwezen naar meerdere niet-bestaande bronnen. Door te verwijzen naar niet-bestaande bronnen heeft appellant het de examinerator gedeeltelijk onmogelijk gemaakt om een juist oordeel te geven over zijn kennis, inzicht en vaardigheden (zie de uitspraak van de Afdeling van 10 juni 2026, ECLI:NL:RVS:2026:3322, r.o. 5.2). Het kunnen nagaan óf en welke wetenschappelijke onderbouwing aan het ingeleverde werk ten grondslag ligt, is immers een belangrijk aspect van de beoordeling van een academisch werk. Dat appellant niet de intentie had om te frauderen betekent niet dat verweerder geen sanctie mocht opleggen (zie de uitspraak van de Afdeling van 30 juli 2025, ECLI:NL:RVS:2025:3585, r.o. 12.1, waarin deze rechtsopvatting als weergegeven in de uitspraak van het CBHO van 7 januari 2015, CBHO 2014/217, r.o. 2.4.2, wordt bevestigd).

Ten aanzien van de proportionaliteit en evenredigheid van de in het bestreden besluit opgelegde sancties overweegt het College dat verweerder appellant mocht uitsluiten van het bachelorscriptietraject tot en met 29 juli 2026 en hem gedurende diezelfde periode mocht uitsluiten van enig ander tentamen dat deel uitmaakt van een door de Faculteit der Rechtsgeleerdheid verzorgde opleiding. Hiertoe is het volgende van belang.

Naar het oordeel van het College rechtvaardigt de gedraging van appellant de opgelegde sancties. Het College neemt hierbij ten eerste in aanmerking dat de fraude is gepleegd bij het laatste onderdeel van de bacheloropleiding van appellant en dat appellant al twee keer eerder is gesanctioneerd voor fraude, wat een strafverzwarende omstandigheid is ingevolge artikel 6.6.4 van de Regels en Richtlijnen.² Daarnaast geldt dat de scriptiebegeleider van appellant naar aanleiding van het vermoeden van het gebruik van een chatbot in een ingeleverde conceptversie appellant uitdrukkelijk heeft gewaarschuwd voor het gebruik van AI. Hoewel het College begrijpt dat appellant kampte met persoonlijke

¹ “In dit hoofdstuk wordt verstaan onder: - fraude: (...) het gebruikmaken van fictieve onderzoeksdata, grafieken, literatuur en literatuurverwijzingen.”

² “Indien de student eerder heeft gefraudeerd, betreft de examencommissie dit bij haar beslissing omtrent de op te leggen maatregel.”

**Uitspraak
26-222**

Blad 4/5

omstandigheden en daarnaast in tijdsdruk verkeerde, acht het College dat mede gelet op deze eerdere voorvallen en waarschuwingen, onvoldoende voor het oordeel dat verweerster de sancties niet mocht opleggen. Dat appellant als gevolg van de beslissing een half jaar studievertraging oploopt, acht het College onder deze omstandigheden dus niet onevenredig. In dit geval weegt het belang van verweerster om de academische integriteit te handhaven zwaarder dan het belang van appellant om tijdig af te studeren.

Het College is, gelet op het voorgaande, van oordeel dat de bestreden beslissing geen strijd oplevert met het recht. Het administratief beroep is daarom ongegrond.

**Uitspraak
26-222**

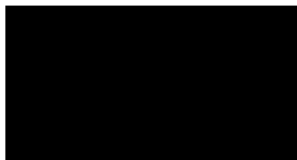
Blad 5/5

De beslissing

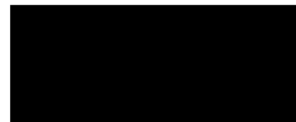
Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. F.M.J. den Houdijker (voorzitter), dr. G.L. Dusseldorp, dr. M. Kossman, J.C. Kaal Bsc en M. van Woercom, (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. E.A. Jousma.

mr. F.M.J. den Houdijker
voorzitter

mr. E.A. Jousma
secretaris

Verzonden op: 8 juli 2026

Voor eensluidend afschrift,